

[Carsten Andersen]

Hvilken vej mener man egentlig i Fremskridtspartiet vi skal gå i disse sager? Er det et samarbejde med forældrene, eller er det konfrontationspolitik?

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Jeg ved ikke, om jeg skal gentage mig selv, men selvfølgelig er det først og fremmest et samarbejde, man skal forsøge at opnå. Det kommer der altid mest positivt ud af. Men som jeg sagde før, kan det være helt umuligt at etablere et sådant samarbejde, fordi de forældre måske selv er så hårdt belastet, at de ikke er motiveret for et samarbejde. Så må myndighederne nødvendigvis gribe ind.

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil godt sige til den debat, der lige har fundet sted mellem hr. Carsten Andersen og fru Jane Oksen, at det nu er værd at påpege, at der faktisk er mange politibetjente, der er i stand til at fungere med ganske almindelig sund fornuft, uden at de absolut skal optræde med bål og brand og trusler og politimetoder. Vi har netop i SSP-samarbejdet set, at mange politibetjente påtager sig utraditionelle politiopgaver. Jeg vil såmænd ikke afvise, at det måske er derfor, det går så godt, at der er nogle mennesker, der træder ud af deres vante roller og engagerer sig i et arbejde som SSP, som netop er præget af fleksibilitet og tværfaglighed.

Det er sådan set ligegyldigt, hvor man anbringer SSP, om man anbringer det i Socialministeriets regi eller i Justitsministeriets regi, når det handler om tavshedspligten. Der er efter vores opfattelse fortsat behov for, at vi ændrer reglerne under hensyntagen til ombudsmandens kritik.

Vi har i Det Radikale Venstre ikke her i dag hørt nogen argumenter, der kan få os til at tro, at der er nogle positive ting ved at ændre et centralt SSP-udvalg og anbringe det i andet regi. Vi føler faktisk, at det går godt. Det er præget af fleksibilitet, det er præget af, at en masse engagerede mennesker kaster sig ud i det her arbejde med entusiasme, afhængigt af den mangfoldighed og det behov, der faktisk eksisterer i de forskellige kommuner.

Vi afviser forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er et særdeles vigtigt emne, vi har med at gøre. Vi har jo tidligere i dag beskæftiget os med SSP-samarbejdet, og jeg tror også, man i alle tre instanser arbejder for at gøre det så godt som overhovedet muligt.

Jeg vil ikke afvise SF's forslag, og jeg vil ikke tilslutte mig og sige, at nu skal udvalget ligge der, nu skal vi gøre sådan, nu skal vi gøre sådan. Men jeg vil gerne tilsige et meget positivt udvalgsarbejde, hvor vi drøfter og ser på nogle af de ting, som også SF foreslår. Måske kan vi i udvalget finde frem til ting, som kunne gøres bedre og anderledes.

Vi er åbne for en drøftelse om det, fordi vi finder det uhyre vigtigt, og vi tror også, SF går ind i det, fordi man virkelig vil gavne sagen. Så kan vi have forskellige holdninger og meninger, og vi kan være uenige i SF's grundholdning, det er klart. Men vi er enige i synspunktet, at det gælder om at styrke samarbejdet og – vil jeg gerne igen understrege fra Kristeligt Folkepartis side – forebyggelsen, sådan at vi hindrer, at unge kommer ud i kriminalitet med de tragedier, det er både for dem og for hele familien.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt takke dem, som har givet tilslutning og ytret positiv interesse for forslaget. Jeg vil også godt takke dem, som har kritiseret forslaget, fordi de faktisk har tilkendegivet, at det egentlig mere er et spørgsmål om politisk holdning, end det er et spørgsmål om deres dybe kendskab til, hvordan SSP-arbejdet fungerer. Så har vi fået sat nogle af de ting lidt på plads.

Fru Merete Aarup spurgte, hvis ærinde det var vi gik, når vi fremsatte det her forslag.

Det ærinde, vi går – det er en af de ting, der har været meget fremme, og som der også har været rejst kritik af, nemlig at vi vil flytte det centrale SSP-udvalg fra Justitsministeriet og over til det sociale område – er, at vi ønsker, at de to S'er skal opprioriteres i SSP-arbejdet. Hvis man har fulgt med i diskussionen og debatten, også den, som er udgået fra SSP-medarbejderne, så vil man vide, at det har været et af kritikpunkterne, såmænd også fra en lang række af politifolkene, at man manglede noget aktivitet og intensiv deltagelse fra social- og skolevæsenets side. Derfor var det et ønske. Og så er det simpelt hen et spørgsmål om, at vi fra SF's side har spurgt: Hvilke problemer er der i det, som vi kan løse?